

ΟΤΑΝ ΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΜΙΛΟΥΝ

Των Ελένης Αβράμη, Μαρίνας Γαρδίκη, Ειρήνης Ντούνη

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΠΕΤΡΟΣ
- B) ΑΙΜΙΛΙΟΣ
- Γ) ΠΑΝΑΓΗΣ
- Δ) ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Είναι μια νύχτα του Νοεμβρίου γεμάτη από τα χρώματα του φθινοπώρου στα δέντρασε μια μικρή κωμόπολη. Μεσημέρι και ο κεντρικός δρόμος γεμίζει από την παρουσία των μαθητών, που σχόλασαν. Είναι ευδιάθετα, γιατί είχαν μια δημιουργική μέρα! Συνέθεσαν δικά τους ποιήματα, έγραψαν παραμύθια και ζωγράρισαν!

Μόνο ο Αιμίλιος στέκεται θλιμμένος στο κατώφλι του φούρνου, του μαγαζιού του πατέρα του... Τον Αιμίλιο δεν τον στέλνουν στο σχολείο και τον απασχολούν στο φούρνο, τον Αιμίλιο που μιλάει με δυσκολία γιατί τραυλίζει... και έτσι ζει πληγωμένος και απαξιωμένος...

Τον πλησιάζει ο Πέτρος, ένα σκληρό παιδί που πάντα τον ειρωνεύεται.

ΠΕΤΡΟΣ:

Τι γίνεται κακομοίρη; Ακόμα κλαψουρίζεις για το σχολείο; Αλλά τι να σου πω! Μήπως σου κόβει και καθόλου; Και τραυλός και κουτός!

ΑΙΜΙΛΙΟΣ:

Άσασε με ήσυσυσυχο...

ΠΕΤΡΟΣ:

Έχεις πλάκα! Γελάω ρε μαζί σου! Νομίζεις ότι περνάω καλά με αυτά που κάνουνε στο σχολείο; Το γέλιο είναι εδώ! Ελάτε ρε να γελάσουμε λίγο με τον “κύριο Αιμίλιο”!!!

Ο Αιμίλιος δακρύζει και τον πνίγει το παράπονο, όμως ανακουφίζεται λίγο, γιατί τα υπόλοιπα παιδιά δεν ακολουθούν τον Πέτρο.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ:

Σε παρααρακαλώ Πέεετρο, φύγε...

ΠΕΤΡΟΣ:

Τώρα, όχι... για λέγε κι άλλα... για πες, τι θα κάνεις το απόγευμα;

ΑΙΜΙΛΙΟΣ: ...

ΠΕΤΡΟΣ:

Κατάλαβα, θα παρουσιάσεις εκπομπή; Τι αστείος που είσαι;

ΑΙΜΙΛΙΟΣ:

Γιατί τοσο κάαανεις αυτό Πέεετρο;... δεν είσαι τόσο κακός...

ΠΕΤΡΟΣ:

Σιγά ρε σε θίξαμε!!! Αφού δε σου κόβει και μ' αυτά που λες έχεις πολύ γέλιο!!!

Όλοι γελάνε με σένα, αλλά δε στο λένε...

Ο Πέτρος φεύγει και στο φούρνο έρχεται ο πατέρας του Αιμίλιου, που κι αυτός υποτιμά τον Αιμίλιο! Ζητάει επιτακτικά από το παιδί του την είσπραξη της ημέρας από το φούρνο και φεύγει αδιαφορώντας για τον Αιμίλιο, που μένει μόνος του και πληγωμένος...

Μοναδική παρηγοριά στις σκέψεις του είναι ο δάσκαλος του σχολείου, γείτονας, που τονστηρίζει και παλεύει για να επιστρέψει ο Αιμίλιος στο σχολείο!

Την ίδια ώρα, ο Πέτρος φθάνει στο σπίτι του που ζει μόνο με το θείο του, ένα δύσκολο και βίαιο τύπο, τον Παναγή και τη γιαγιά του.

ΠΑΝΑΓΗΣ: (πίνοντας και καπνίζοντας)

Εσύ είσαι; Πού είναι η γριά να μου φέρει να φάω; Με ζάλισε κι αυτή!

ΠΕΤΡΟΣ:

Όλοι τους για πέταμα είναι!

ΠΑΝΑΓΗΣ:

Βρε πάτησέ τους! Μη λυπάσαι κανένα! Μόνο την πάρτη σου να κοιτάς.

ΠΕΤΡΟΣ:

Είναι και μερικοί που κλαίγονται, όπως ο Αιμίλιος στο φούρνο!!

ΠΑΝΑΓΗΣ:

“Αααα! Ο κεκές; Ναι, μην τον λυπηθώ...”

(ο Παναγής παίρνει σκληρό ύφος λέγοντας στον Πέτρο)...

Για πες, πού τεμπέλιαζες όλη μέρα;” Έφερες πάνω τους τενεκέδες με τα υλικά;

ΠΕΤΡΟΣ: (ξαφνιασμένος και θυμωμένος)

Σχολείο ήμουν... τι θέλεις τώρα;

ΠΑΝΑΓΗΣ:

Αυτό που σου λέω... σχολείο και κάτι έγινε... εκεί μέσα δε σας λένε και τίποτα χρήσιμο! Όλο ιστορίες και οδηγίες για καλές πράξεις... ότι κερδίζει πάντα ο δυνατός και ο σκληρός δε σας το λένε... άντε σύρε να κάνεις καμιά δουλειά για να μαθαίνεις στα δύσκολα! Ξεκουμπίσου βλάκα, τι με κοιτάς σα χαζός!

(Ο Πέτρος φεύγει θυμωμένος και κάτι μουρμουρίζει)

ΠΕΤΡΟΣ:

Άντε χάσου παλιόσκυλο... με στέλνεις να σου κάνω δουλειές κι εσύ κάθεσαι και μπεκροπίνεις!

ΠΑΝΑΓΗΣ:

Κάτι είπες μικρέ δαίμονα!!! Σε άκουσα! Φύγε, γιατί θα τις φας, όπως προχθές! Μη με ζορίζεις, γιατί θα σε κάνω μαύρο στο ξύλο!

ΠΕΤΡΟΣ:

Είσαι γουρούνι, παλιοτόμαρο... μη μου ρίξεις, γιατί θα σου ρίξω κι εγώ!

ΠΑΝΑΓΗΣ:

Άντε βρε χαμένο, άχρηστο πράγμα που μου φορτώθηκες! Χάσου από μπροστά μου!

ΠΕΤΡΟΣ: (ξαφνιασμένος και θυμωμένος)

Σχολείο ήμουν... τι θέλεις τώρα;

ΠΑΝΑΓΗΣ:

Αυτό που σου λέω... σχολείο και κάτι έγινε... εκεί μέσα δε σας λένε και τίποτα χρήσιμο! Όλο ιστορίες και οδηγίες για καλές πράξεις... ότι κερδίζει πάντα ο δυνατός και ο σκληρός δε σας το λένε... άντε σύρε να κάνεις καμιά δουλειά για να μαθαίνεις στα δύσκολα! Ξεκουμπίσου βλάκα, τι με κοιτάς σα χαζός!

(Ο Πέτρος φεύγει θυμωμένος και κάτι μουρμουρίζει)

ΠΕΤΡΟΣ:

Άντε χάσου παλιόσκυλο... με στέλνεις να σου κάνω δουλειές κι εσύ κάθεσαι και μπεκροπίνεις!

ΠΑΝΑΓΗΣ:

Κάτι είπες μικρέ δαίμονα!!! Σε άκουσα! Φύγε, γιατί θα τις φας, όπως προχθές! Μη με ζορίζεις, γιατί θα σε κάνω μαύρο στο ξύλο!

ΠΕΤΡΟΣ:

Είσαι γουρούνι, παλιοτόμαρο... μη μου ρίξεις, γιατί θα σου ρίξω κι εγώ!

ΠΑΝΑΓΗΣ:

Άντε βρε χαμένο, άχρηστο πράγμα που μου φορτώθηκες! Χάσου από μπροστά μου!

Ο Πέτρος τον βρίζει και η κατάσταση ξεφεύγει, γιατί ο Παναγής τον κυνηγά και τον χτυπά στο πρόσωπο με δύναμη! Ο Πέτρος τραυματίζεται στο εσωτερικό του στόματος... Το χτύπημα ήταν δυνατό, γιατί έσπασαν μερικά δόντια του, ενώ ένιωθε πολύ έντονο πόνο στη βάση της γλώσσας του... Φεύγει τρέχοντας και ο Παναγής βρίζει και ξεσπά σε ό,τι βρίσκεται μπροστά του! Στη συγκεκριμένη

ΠΕΤΡΟΣ:

Όχι, θα πάω σπίτι...

ΑΙΜΙΛΙΟΣ:

...Δεν ξέεεερω... τι να πω...

ΠΕΤΡΟΣ:

Φεύγω, είμαι καααλύτερα τώρα!

Φτάνει στο σπίτι, αλλά δεν του ανοίγουν και βέβαια δεν έχει κλειδιά! Ο Παναγής έχει πάρει βίαιη και εκδικητική απόφαση.

ΠΕΤΡΟΣ:

Ανοίξτε την πόρτα... με χτύπησες άτιμε και πονάω... δεν μποοορώ να μιλήσω βρε παλιάαανθρωπε! Με κατάντησες σαν το ζαααβό που κοροιιδεύω!!! Άνοιξε να σου σπάαασω κι εγώ τη μούρη για να δεις...

ΠΑΝΑΓΗΣ: (από μέσα)

Να κόψεις το λαιμό σου, παλιόπαιδο, παλιοτεμπέλη, άχρηστε που μου φορτώθηκες... Νομίζεις Θα σε λυπηθώ; Να μάθεις να κάνεις ό,τι σου λέω και θα σκεφτώ αν θα σε ξαναμαζέψω! Τώρα κάτσε εκεί σαν το σκυλί και περίμενε!

ΠΕΤΡΟΣ:

Να πας στον αγύουριστο! Θα σε σκοτώωωωω δειλέ, θα σε πετύχω, δε γλυτώωνεις!

ΠΑΝΑΓΗΣ:

Άντε χάσου από μπροστά μου παλιόπαιδο!

Ο Πέτρος ξεσπάει σε κλάματα και νιώθει απελπισία... Αισθάνεται μεγάλο παράπονο και με τρόπο βρίσκει τον εαυτό του στη θέση του Αιμίλιου...

ΠΕΤΡΟΣ:(μονολογώντας)

Πώς κατάντησα έτσι... έπαθα ζημιά... αυτός με σακάτεψε... δηλαδή είμαι σαν τον Αιμίλιο; Όοοοχιιι!!! Όοοοχιιι!!! Θα τον σκοτώσω!!!

Ο Πέτρος θυμωμένος χτυπά με δύναμη την πόρτα, αλλά μόνο βρισιές ακούει από τον Παναγή... Περιπλανιέται και φτάνει κοντά στο φούρνο που είναι ο Αιμίλιος και κάθεται σε ένα παγκάκι στην πλατεία. Ευτυχώς ο φθινοπωρινός καιρός είναι γλυκός και δεν κάνει κρύο.

Ο Αιμίλιος τον βλέπει και σκέφτεται να τον πλησιάσει.

Όμως μέσα σε εκείνη τη δύσκολη βραδιά εμφανίζεται ο δάσκαλός τους και βλέπει άμεσα τον Πέτρο.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Τι συμβαίνει Πέτρο, γιατί είσαι χτυπημένος;

ΠΕΤΡΟΣ:

...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Χρειάζεσαι βοήθεια και πρέπει να μου πεις τι έχει γίνει!

ΠΕΤΡΟΣ: (με δισταγμό)

...πππονάω... και δδδδεν μποοοορώ...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Πάμε για τις πρώτες βοήθειες σε παρακαλώ! Αυτό χρειάζεσαι τώρα!

ΠΕΤΡΟΣ:

Ναι...

Στο κοντινό νοσοκομείο γίνεται η περιποίηση του τραύματος και λογικά ο δάσκαλος θέλει να μάθει για τον τραυματισμό!

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Πρέπει να σε πάω στο σπίτι σου, αλλά πώς τραυματίστηκες, πού, τί έγινε;

ΠΕΤΡΟΣ: ...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Γιατί δε μιλάς; Πονάς, ή συμβαίνει κάτι άλλο;

ΠΕΤΡΟΣ:

Πονάω, αλλά είμαι καλύτερα... όμως, μάλωσα με τον Παναγή και με χτύπησε...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Σοβαρά; Πώς μπόρεσε; Αυτό δε πρέπει να μείνει έτσι!

ΠΕΤΡΟΣ:

... Μετά από τον τσακωμό... με έκλεισε έξω από το σπίτι... και στα αίματα που είχα με βοήθησε ο... Αιμίλιος...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Πάμε αμέσως τώρα στο σπίτι σου!

ΠΕΤΡΟΣ:

... ωχ!... και τι θα κάνω;

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Πρέπει να ξεκαθαρίσει η κατάσταση για όλους!

Φτάνουν στο σπίτι του Πέτρου και στην επιμονή του δασκάλου εμφανίζεται ο Παναγής με θρασύδειλο τρόπο.

ΠΑΝΑΓΗΣ:

Δάσκαλε, μην ανακατεύεσαι... ο μικρός είναι ζόρικος και δεν χαμπαριάζει τίποτα! Ένα παλιόπαιδο είναι, που κάνει του κεφαλιού του και μόνο με το άγριο καταλαβαίνει!

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Τι είναι αυτά που λες; Χτύπησες το παιδί και πρέπει να ενημερωθούν οι αρμόδιες υπηρεσίες για να προστατευθεί ο μικρός και να υποστείς εσύ τις συνέπειες της πράξης σου!

ΠΑΝΑΓΗΣ:

Δεν καταλαβαίνω τι μου λες... εγώ να τον βάλω σε σειρά θέλω...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Πρέπει να συνειστέεις και να είσαι υπό έλεγχο στην κηδεμονία του παιδιού... όμως αυτά θα τα αποφασίσουν οι ειδικοί!

ΠΑΝΑΓΗΣ: ...

Την άλλη μέρα, ο δάσκαλος τακτοποιεί τα ζητήματα. Ο Πέτρος επιστρέφει στο σπίτι, αλλά θα επιβλέπουν τη συγκατοίκηση πλέον ειδικοί κοινωνικοί λειτουργοί από τις υπηρεσίες του Δήμου.

Παράλληλα οι ίδιοι μηχανισμοί του Δήμου θα δρομολογήσουν την επιστροφή του Αιμίλιου στο σχολείο.

Καθώς επιστρέφει ο δάσκαλος στη γειτονιά, ο Αιμίλιος τον βλέπει και τον γνώφει να έρθει στο φούρνο.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ:

Δάσκαλε, σ' ευχαριστούμε!!! Πάρε κι αυτά τα γλυκιά...4

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Αιμίλιε, με συγκινείς!!!

ΑΙΜΙΛΙΟΣ

...κκκαι για τους δδδδου, δδδδάσκαλε... μας βοήθησες...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Είμαι αισιόδοξος για το μέλλον σας! Το σχολείο θα σας αγκαλιάσει και τους δύο! Θα κάνουμε το καλύτερο!

ΑΙΜΙΛΙΟΣ:

Είμαι χχαχαρούμεννος... ννομιζω και ο Πέτρος...

Ο δάσκαλος φεύγει και ο Αιμίλιος στέκεται στο κατώφλι του φούρνου χαμογελάστος...

...και ο Πέτρος είναι στο σπίτι του απαλλαγμένος από τη βασανιστική συμπεριφορά του Παναγή, ήρεμος και ανακουφισμένος...

ΤΕΛΟΣ